

Overfor det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg) skal jeg gøre opmærksom paa, at naar han nærede Ængstelse for, at man ikke i Forsamlingshuse kunde beværte Skytteforeningers eller andre Foreningers Medlemmer efter en Fest eller lignende, saa er det en ubegrundet Frygt. Man skal i Princippet holde paa, at naar Folk drikke Spiritus, skulle de gaa paa Steder, hvortil der knytter sig Ret til Spiritusudskænkning. Det er retfærdigt baade overfor Værten og overfor den offentlige Moral, idet man derved søger at forhindre, at Smugdrikkeri kan foregaa under falsk Maske. Men det ærede Medlem vil se, at der ogsaa er en Udvej for at imødekomme hans Ønsker. Der staar nemlig i Loven, at ved særlige Lejligheder, Fester, Møder, Markeder og slige Lejligheder — der nævnes flere Tilfælde — kan Politiet give Tilladelse til Beværtning udenfor de Lokaler, for hvilke Adkomst til Beværtning er erhvervet. Hvis f. Eks. en Forening vilde afholde en Fest udenfor en Kro, skulde det være mærkværdigt, om der ikke skulde være en saa imødekommende Politimester, at de fik Lov til at holde Festen i Forsamlingsbygningen eller et andet Sted og lade udskænke Spiritus, om saadant ønskedes.

Naar endelig det ærede Medlem for Slagelse (Lange) holdt saa stærkt paa, at man skulde give de besøgende paa Kursteder Ret til at blive beværtede, kan jeg ikke se, at det er nødvendigt at indføre noget saadant i et Lovforslag. Der staar: „Indenrigsministeriet kan, efter at Kommunalbestyrelse og Politimester have udtalt sig om Sagen, meddele Bevilling til med stærke Drikke at beværte paa Kur- og Badesteder Stedets Gæster.“ Færdig! der staar ikke mere, og saa vil det ærede Medlem have føjet til: „og disses besøgende“. Jeg forstaar ikke, at dette skal være nødvendigt. Jeg vil tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Snaps-tinget. Naar vi gaa ned for at nyde en Forfriskning — det er i Almindelighed ikke Spiritus, de Herrer nyde, det er Tegn paa høj Kultur — og der kommer besøgende til os —, og det gør der i adskillige Tilfælde —, saa har jeg endnu aldrig lagt Mærke til, at de besøgende uden videre kunne rekvirere Drikkevarer hos Tjeneren, Betingelsen for, at de overhovedet kunne faa noget, er, at der er en Rigsdagsmand med, saa er der ikke noget i Vejen for, at denne kan bestille Drikkevarer ogsaa til de besøgende, men at disse alene skulde

gaa ned og rekvirere Drikkevarer, er ganske utænkeligt. Det samme gælder Kur- og Badesteder, man kan ikke tænke sig, at de besøgende, inden de traf den, de vilde besøge, kom og satte sig ned og rekvirerede Drikkevarer, de maa nødvendigvis først have den i Tale, de søge, og naar det er sket, kan denne rekvirere. Om man ogsaa ofte gaar en Omvej, saaledes at det er den besøgende, der betaler, hvad der jo ogsaa kan ske i Rigsdagen, er mindre vigtigt.

Til Slut vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at jeg ikke kan undgaa mellem anden og tredie Behandling at stille et Par Ændringsforslag. Naar man vil lovgive om Beværternes Forhold, maa man dog i nogen Grad søge at imødekomme deres strengt berettigede Krav. Det kan være, at man mener, at det er Folk, der helst skulde udryddes af Jordens Overflade, men selv i det Tilfælde maa man søge at imødekomme rimelige Krav. Der er her Bestemmelser, der vedrøre Bevillingsnævnet, der maa ændres noget, idet man her tillader Nævnet at have alt for lang Tid at bestemme sig i med Hensyn til, hvilke Folk de ville udpege til at overtage Beværtningen, der maa være mere Fart i Arbejdet, da Folk, der skulde overtage saadanne Forretninger, ofte ere henviste til at leje paa bestemt Tid og derfor ogsaa maa kræve, at Udpegelsen maa ske i nogenlunde rimelig Tid. Jeg vil haabe, at man mellem anden og tredie Behandling vil imødekomme dem lidt i saa Henseende.

Naar der endvidere er Tale om, at man ikke maa skænke Spiritus til Personer under 18 Aar, har jeg været enig med mine Kolleger i Udvalget desangaaende, men det er ikke saa let at se, om en Person er over 18 Aar, jeg f. Eks. gaar ofte for at være nogle og tredive Aar, og der er Folk, der kunne være nogle og tyve Aar eller ældre, og som dog se meget ungdommelige ud, man har Mennesker, der af Vækst ere smaa, og som ingen vilde finde paa skulde være over 18 Aar. Naar de gaa ind i en Beværtning, og de da møde den Indvending fra Værtens Side, at han tror, den paagældende ikke var fyldt 18 Aar, saa kan det være generende for denne, hvis han er det, og kedeligt for Værten. Det kan under alle Omstændigheder afføde den store Ulempe for Værten, der jo ikke skal kræve Daabsattest, at han kan blive mülkeret, idet det ikke er tilstrækkeligt, at Værten siger: Jeg kunde ikke se paa den